

R.: L.: Phoenix

Mysterium Latens, Nexus et Ars Regis

Despre Masonerie

Francmasoneria (Masoneria), ca institutie, este un ordin initiatic ai carei membri sunt infratiti prin idealuri comune morale, spirituale si sociale, prin initierea conforma unui ritual comun, prin juramentul depus pe una din cartile sfinte ale marilor religii (Biblia, Coranul, Vechiul Testament, Vedele hinduse, Tripitaka budiste, sau alte scrieri considerate sacre) si, in majoritatea ramificatiilor, de credinta intr-o fiinta suprema, **Marele Arhitect al Universului**. Organizatiile masonice, prezente in majoritatea tarilor, se regasesc sub forma obediențelor automome, ele inlese compuse din loji albastre, zise si ateliere, avand cate 7-50 de frati masoni.

Francmasoneria desemneaza in acelasi timp o disciplina spirituala, precum Alchimia, si institutia traditionala care reuneste practicantii acestei discipline, in loji sau confederatii de loji, numite Mari loji.

In Romania francmasoneria este organizata in mai multe obediente, **Marea Loja Nationala a Romaniei**, Marea Loja Nationala Unita din Romania, Marea Loja Nationala din Romania, Marele Orient de Rit Scotian Antic si Acceptat din Romania, Marea Loja Regulara a Romaniei, Marele Orient al Romaniei, precum si alte cateva obediente mai mici, intre care unele deschise si femeilor. Toate aceste obediente se recunosc reciproc.

Etimologie

Cuvintele "francmason", "francmasonerie" sunt forma romaneasca a cuvintelor englez free mason, francez francmaçon si german Freimaurer care inseamna "zidar, constructor liber" si reprezinta o mostenire a uneia din radacinile francmasoneriei: breasla zidarilor care construiau biserici, bazilicile si catedralele din Evul mediu (vezi mai jos). In secolul al XIX-lea, a aparut in limba romana si in varianta "farmazon", provenita din cuvantul similar rusesc si insemnand "nazdravan", cu aceeasi origine ca "farmec" si "farmacie" (in elina "vraja", "leac").

Definitie

Potrivit dictionarului enciclopedic "The New Encyclopedia Britannica", francmasoneria este cea mai vasta societate secreta din lume, raspandindu-se mai cu seama datorita intinderii in sec. al XIX-lea a Imperiului Britanic. Insa francmasoneria a functionat in secret doar atunci si acolo unde a fost interzisa de lege. Ea nu este prin natura ei o asociatie secreta (ci una discreta), desi prezinta asemanari cu Scolile de Mistere din Antichitate.

Insa, potrivit definitiei date de masonii insisi, masoneria este: "o asociatie de oameni liberi si de bune moravuri care conlucreaza pentru binele si progresul societatii prin perfectionarea morala si intelectuala a membrilor sai."

Simbolistica si istorie

Francmasoneria a fost comparata cu un salcam batran avand mai multe radacini (miscari, societati, bresle sau ordine mai mult sau mai putin ezoterice, de la care a mostenit idei, ritualuri si simboluri) si mai multe ramuri (obedientele si ritualurile actuale). Multe legende, unele ostile, circula despre originile masoneriei: unele implica preotii Egiptului antic, altele pitagoreicii, altele pe Cavalerii Templieri. Insi francmasonii sunt de pareri diferite in aceasta privinta. Ce este sigur, potrivit istoricului mason Albert Mackey, este ca francmasoneria in forma ei actuala a aparut in Marea Britanie in secolul al XVIII-lea. Potrivit istoricilor D. G. R. Serbanescu si Jacques Pierre, masoneria a aparut in tarile romane spre mijlocul sec. al XVIII-lea si s-a dezvoltat rapid la inceputul secolului urmatoar.

Astazi, principalele simboluri masonice sunt cele **trei mari lumini**: echerul, compasul si volumul Legii Sacre, precum si litera "G", scrisa in interiorul unui echer si al unui compas, care reprezinta de fapt initiala cuvintelor "God" (zeu), "geometrie, generare, geniu, gnoza"... Albert Mackey considera ca masonii au fost invatati ca "masoneria si geometria sunt sinonime" si ca "simbolurile geometrice care se gasesc in ritualurile francmasoneriei moderne pot fi considerate ramasitele secretelor geometrice cunoscute de masonii Evului Mediu, despre care acum se crede ca s-au pierdut". Geometria oculta, denumita uneori "geometrie sacra", foloseste de mult timp simboluri geometrice, ca de exemplu cercul, triunghiul, pentagrama etc., pentru ilustrarea unor idei metafizice si filozofice.

Christopher Knight si Robert Lomas au dat o interpretare interesanta binecunoscutelor simboluri masonice echerul si compasul. Ei sustin ca au aparut ca o forma stilizata a vechiului simbol pentru puterea regala - o piramida a carei baza reprezinta puterea terestra, peste care era gravata o piramida intoarsa, care reprezenta puterea cereasca a preotului. Aceste piramide ale puterii creeaza, prin alaturare, simbolul ajuns sa fie cunoscut sub numele de "Steaua lui David". Potrivit celor doi autori, simbolul a fost folosit pentru prima oara pe scara larga cand a aparut pe frontispiciul unui mare numar de biserici medievale, iar cele mai timpurii exemple de folosire a acestuia pe cladirile ridicate de Cavalerii Templieri. Utilizarea sa in sinagogi a aparut mult mai tarziu.

Una dintre traditiile masonice sustinea ca Avraam, patriarhul evreilor, le-a transmis egiptenilor invataturii speciale inainte de potop. Mai tarziu, invataturile (despre care se spunea ca ar fi reprezentat opera legendarului Hermes Trismegistus) au fost adunate de filosoful Euclid intr-un volum. El le-a studiat sub denumirea "geometrie". Initial grecii, apoi romanii, au numit aceasta disciplina "arhitectura".

Legende masonice plaseaza formarea organizatiei in epoca Turnului Babel si in cea a construirii Templului din Ierusalim de catre regele Solomon, despre care se pomeneste in Biblie. Or, potrivit lui Mirecea Eliade "istoria incepe in Sumer". Practic, inceputurile masoneriei operative reprezinta inceputurile culturii urbane, constructia primelor orase - cetati. Din punct de vedere al preistoriei speciei umane insa, omul a fost dintotdeauna un cioplitor al pietrei. Cind arta cioplirii pietrei a fost combinata cu geometria, a aparut Arhitectura. Primii Mari Maestri au fost, de fapt, Arhitecti.

Masonii din epoca medievala preluasera atat cunostintele in materie de constructii, cat si modelul de organizare de la "arhitectii Lombardiei". Aceasta breasla din nordul Italiei a fost prima ai carei membri si-au asumat numele de "francmasoni", care a devenit prescurtarea pentru "Ordinul fratesc al cioplitorilor in piatra liberi si recunoscuti ca atare". Expresia "recunoscuti ca atare" era folosita in cazul membrilor intrati mai tarziu in ordin si care nu aveau nicio legatura cu intemeietorii acestuia, cioplitorii in piatra. O lucrare de alchimie in care se pomeneste expres termenul de "francmason" poate fi datata in anii '50 din secolul al XV-lea. Alti cercetatori masoni sustin ca aparitia ordinului poate fi datata istoric in perioada Romei antice, contemporan cu "collegium fabrorum" (colegiul muncitorilor) - un grup de constructori si arhitecti devenit un prototip pentru organizarea ulterioara a breslelor. Majoritatea scriitorilor plaseaza aparitia secretelor masonice in epoca existentei preotilor razboinici, eroi ai cruciadelor, "cavalerii templieri". Un scriitor din secolul al XVIII-lea sustinea ca francmasoneria moderna ar fi fost intemeiata de Godefroy de Bouillon, liderul primei cruciade, care a cucerit Ierusalimul si despre care se spune ca ar fi intemeietorul misterioasei "Staretii a Sionului". Secretele privitoare la originea francmasoneriei au fost pastrate cu strasnice, in ciuda publicarii a numeroase carti si articole referitoare la acest subiect. Walter Leslie Vilmshurst, un mason de seama si autor al lucrarii "The Meaning of Masonry", scria: "Adevarata istorie secreta a aparitiei masoneriei nu a fost facuta publica nici in randurile organizatiei insasi". In epoca in care patru loji londoneze au format o "Mare Loja Unita" in 1717, francmasoneria speculativa ajunsese sa domine complet intemeietorii acestei organizatii - zidarii sau "masonii lucratori". Francmasoneria si-a dobandit cunostintele ezoterice mai ales de la masonii speculativi, filosofi, alchimisti, hermetisti sau rozacrucieni. Originile francmasoneriei nu pot fi identificate din nicio sursa sigura, dar ordinul a aparut dintr-o combinatie de traditii care au evoluat si s-au contopit intr-o perioada mai lunga de timp.

Francmasoneria a continuat sa isi largeasca tot mai mult randurile, iar in 1720 au fost infiintate loji masonice in Franta, sub auspiciile Marii Loji Unite din Anglia. Acestea au format in 1735 o Mare Loja la Paris. Marea Loja era diferita de lojiile scotiene, care fusesera formate dupa ce Carol I Stuart fugise din Anglia. Tensiunile dintre cele doua ramuri ale masoneriei franceze s-au accentuat in 1746, odata cu exilarea din Anglia a lui Carol Eduard, poreclit "Scumpul print Charlie" Stuart, sau "tanarul pretendent", si a sustinatorilor lui care au incurajat folosirea ordinului in scopuri politice.

In acea epoca a devenit cunoscuta marelui public adevarata origine a francmasoneriei. In 1737, profesorul fiilor printului Carol Eduard care era si membru al Societatii Regale, Andrew Michael Ramsey, a rostit un discurs in fata francmasonilor din Paris, discursul supranumit "Cuvantarea lui Ramsey", in care acesta declara: "Ordinul nostru a format o uniune de nedespartit cu Cavalerii Sf. Ioan de la Ierusalim" - ordin foarte apropiat de cel al templierilor. Ramsey mai spunea ca

francmasoneria era legata de scolile antice ale misterior, patronate de zeita greaca Artemis si de cea egipteana Isis.

Masonul german, Karl Gotthelf Baron von Hund a devenit membru al lojei din Frankfurt si in 1751 a intemeiat aici o filiala a ritului scotian, numita "Ordinul stricteii observante"; dupa rostirea juramantului ce prevedea supunerea neconditionata fata de ordinele unor superiori misteriosi si "nevazuti", asa cum a fost descris pe parcursul volumului, ordinul a sfarsit prin fuziunea dintre Ordinul Iluminatilor si francmasoneria germana, in timpul congresului de la Wilhelmsbad. Hund a recunoscut ca ducea mai departe traditiile cavalerilor templieri, care fusesera constransi la inceputul secolului al XIV-lea de regimul lui Filip cel Frumos, regele Frantei, sa se autoexileze in Scotia. Membrii acestui ordin s-au autoproclamat "Cavaleri ai Templului". El pretindea ca ar transpune in viata ordinele unor "superiori necunoscuti" a caror identitate si loc de reședinta nu erau precizate niciodata, in timp ce altii au pretins ca acesti "superiori" nu erau oameni. Majoritatea cercetatorilor cred ca ei erau probabil sustinatorii iacobiti ai Stuartilor, care au murit sau si-au pierdut credinta dupa infrangerea tanarului pretendent la tron.

Organizare

Francmasoneria este organizata in grade si rituri. Partea aproximativ comuna tuturor riturilor este "Clasa lojilor albastre", cu trei grade: ucenic, companion (calfa), maestru. Maestrii masoni pot face parte, dupa primirea acestor trei grade, numite si simbolice, in gradele de perfectionare a diferitelor rituri. Cele mai cunoscute si larg raspandite sunt "Ritul Scotian Antic si Acceptat" si "Ritul de York".

Trecerea de la societatile secrete sau discrete antice la organizatiile initiatice mai moderne a fost intarita de introducerea acestei francmasonerii "iluminate" la sfarsitul secolului al XVIII-lea, organizatie care imbina legendele ezoterice mai vechi cu traditiile cabalistice. Aceste secrete se dezvaluie initiatilor din cercurile mai interioare ale francmasoneriei, in timp ce ceilalti membri ai acestei organizatii, care nu le cunosc, continua sa se bucure de invatatura si de prietenia pe care le gasesc in ea.

Comunismul se opune francmasoneriei, pe care o considera miscare burghezo-mosiereasca, cosmopolita si antipatriotica. Faptul ca francmasonii pot fi de orice convingere politica democrata fara discriminari, lasand politica la poarta lojei si pastrand pentru adversarii politici stima si respect, nu este compatibil cu asa-zisa lupta de clasa.

Incompatibil cu idealurile masonice este si nationalismul de tip nedemocrat, care isi promoveaza neamul nu prin patriotism. Este logic ca partidele cu ideologie nationalista de tip nedemocrat sa fie adversare ale masoneriei. Atitudinea net potrivnica francmasoneriei provine din ignoranta, superstitie, fanatism si tiranie.

Ref. [Wikipedia](#)

- Masoneria romana

‹ Francmasoneria

sus

Masoneria romana ›